కడుపు తీపీ! జిందాబాద్!!

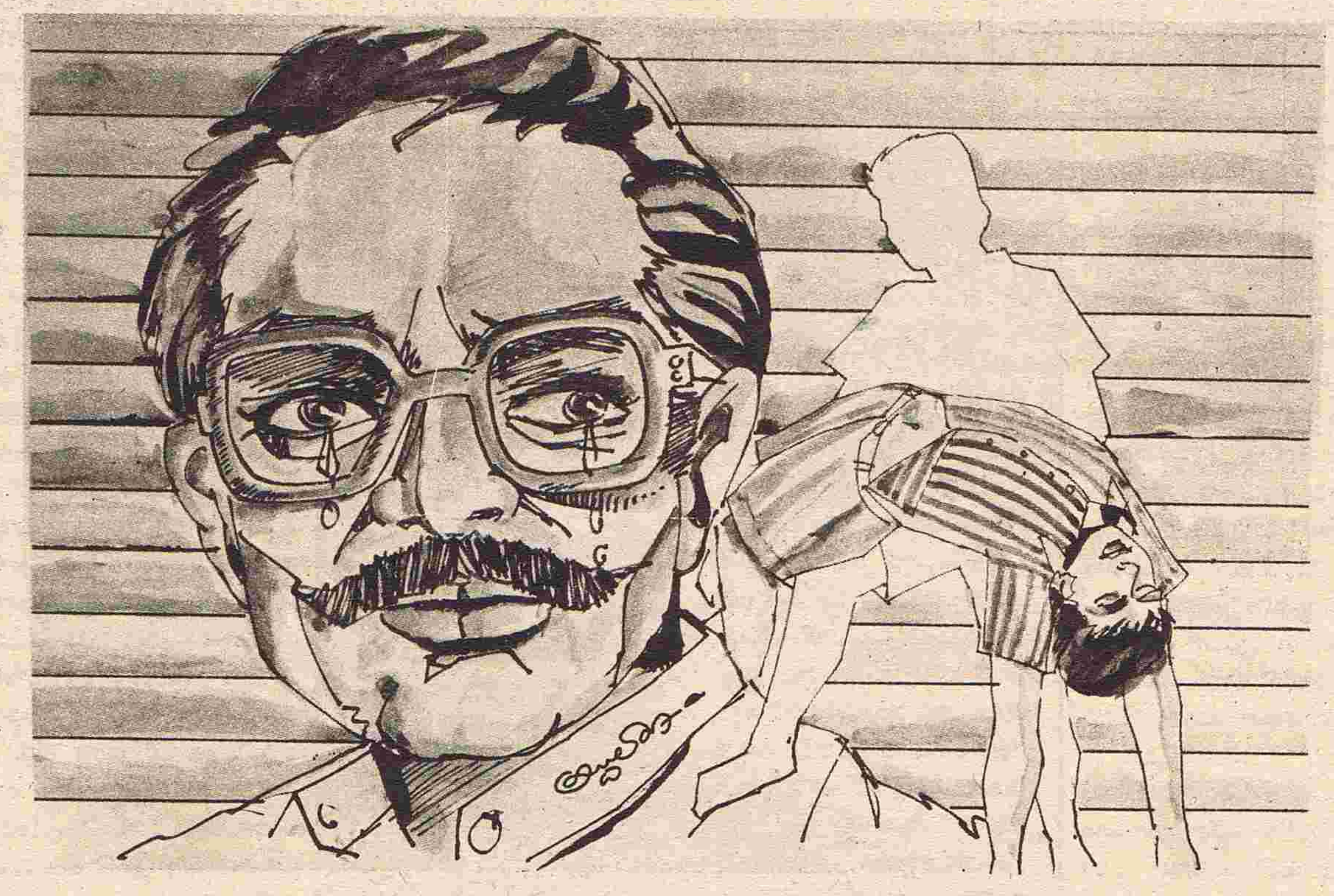

సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ పానకాలరావుకు వెన్నులో నుంచి కాదు.. అరికాల్లో నుంచి వణుకు పుట్టుకొస్తోంది.

భయం వల్ల పోసిన చెమటతో వర్షంలో తడిసినవాడిలా వున్నాడు.

సి.ఐ. చిదంబరం పరిస్థితీ దాదాపు అంతే.

అయితే పానకాలు కంటే ఒక నక్షత్రం ఎక్కువ వున్నవాడు కాబట్టే భయాన్ని బైట పడనివ్వకుండా బెట్టుగా నిల్చున్నాడు.

ఎదురుగా మాట్లాడుతున్న హోం మంత్రి ప్రసంగంలోని ఓ అంశం జనానికి కళ్ళ నీరు తెప్పిస్తుంటే, ఈ ఇద్దరు పోలీస్ అధి కారులకు మాత్రం గుండె తారెత్తి కన్నీళ్ళు వాటంతటవే కాల్వలు కడుతున్నాయి.

"చేతులారా ఎంత పొరపాటు చేశాం.. ఎంత నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తించాం" చేతులు కాలిన తర్వాత ఫలితం లేని ఆత్మవిమర్శ.

తమ నిర్లక్ష్యపు నిర్వాకం తాలూకు దారుణం మొత్తం వాళ్ళిద్దరి కళ్లముందు కన్నీటి పొరలను చీల్చుకుని ఖాకీ రంగులో మరోసారి కదిలింది.

* * *

రైల్వే ప్లాట్‌ఫారంపై వున్నట్టుండి ఓ కద లిక. బళ్ళ కోసం వెయిట్ చేస్తూ, వివిధ భంగిమల్లో కునుకులు తీస్తున్న ప్యాసింజర్లు ఉలిక్కిపడి లేచారు.

"ఏం జరిగింది? ఏమైంది?" ఆత్రు తగా ప్రశ్నలు.

"అక్కడేదో అయిందంటండీ.." వేగంగా వెళుతూ చెప్పిన అసంపూర్తి సమాధానం మిగిల్చిన వెధవ సస్పెన్స్.

అందరూ ప్లాట్‌ఫారం ఎడమవైపు చివ రకు వేగంగా, ప్లాట్‌ఫారం చివర ట్రాక్‌పై ఓ పద్నాలుగేళ్ల కుర్రాడు నెత్తుటి మడ గులో కుడికాలు తొడ వరకూ తెగి ప్రక్కన పడివుంది.

స్టేషన్‌లో నైట్ హాల్ట్ వుండే ఓ బండిని లూప్ లైన్‌లో పెట్టేందుకై రివర్స్ చేస్తుం డగా ట్రాక్‌పై ఆడుకుంటున్న ఆ కుర్రాడి కాలు తెగింది.

నిత్యం రైల్వే ప్లాట్‌ఫారంపై సమోసాలు అమ్ముకుంటూ అందరిచేత 'గొట్టాంగాడు' అనే పేరుతో పిలువబడే అసలు పేరు తెలీని అభాగ్యుడు.

ఎక్కడివాడో.. కొద్ది కాలంగా ప్లాట్ ఫారంపైనే కన్పిస్తున్నాడు. కొంచెం బుద్ధి మాంద్యత. అందరికీ అతనంటే ఆట... చులకన.

అతడ్ని ప్రేమించేందుకు ప్లాట్‌ఫారం మీద ఎవరూ లేరు పట్టాలు తప్ప. అందుకే డ్యూటీ లేనప్పుడు వాటితో ఆడుకుంటుంటాడు.

ఆ రోజూ అలాగే ఆడుకుంటుండగా నైట్ హాల్ట్ బండికి ఈర్ష్య కలిగిందేమో.

గొట్టాంగాడి వివరాలన్నీ జనంలో నించి ఎవరో ప్రకటిస్తున్నారు. గుండెలు పగిలేలా కాదు పేలిపోయేలాఏడుస్తున్నాడా కుర్రాడు.

"అమ్మా... అమ్మా.... నెప్పెడు తోందే.... నాకేమైందే.. నేను తట్టుకోలేక పోతున్నానే.... ఏవండీ... నన్ను మా అమ్మ దగ్గరికి తీసుకెళ్లరూ... నాకు మా అమ్మని చూడాలనుంది. అమ్మ కావాలి... అమ్మా నెత్తురు కూడా వస్తోందే.... ఏవండీ.... నేను చచ్చిపోతానా.... నన్ను బతికించరూ.... అన్నా.... నన్ను బతికించవు'.... మీ అందరికీ ఊరికినే సమోసాలిస్తా.... మా అమ్మను తీసుకురారూ... నాకేదో అయిపో తోంది... ఏడవలేకపోతున్నా... అమ్మా... రావే... నేనే.... ఇంకెప్పుడూ నీ మీద అలిగిరానే.. నన్ను తీసుకెళ్లిపోవే.... నాకు భయంగా వుందే... అమ్మా..."

క్రమేపీ గొంతు మూగవోతోంది. నీరవం...

అప్పటికే చాలా రక్తం ట్రాక్‌తో సంబం ధాన్ని పెంచుకుంది. 'గొట్టం' ఏడుపుకు రైలుపట్టాలు కూడా మెత్తబడ్డాయి, చుట్టూ వున్న జనం తప్ప. అందరూ ఈ దృశ్యాన్ని వింతగా చూస్తున్నారు. తమకు మానవత్వం లేదనుకుంటారేమోనన్న భయంతో 'అయ్యో పాపం' అంటున్నారు. కొందరైతే రైలు ప్రమాదాల గురించీ, తమ అనుభవాల ఫ్లాష్ బ్యాక్‌ల గురించి వర్ణిస్తున్నారు.

ఆ కుర్రాడ్ని ఆస్పత్రికి తరలిద్దామన్న ఆలోచన ఎవరికీ రాలేదు.

ప్రమాదం జరిగి అప్పటికి నలభై నిమి షాలు.

* * *

చలి పుడుతుందనేందుకు గుర్తుగా నిలు వెల్లా స్వెట్టరూ, మఫ్లరూ గ్లౌజ్ ధరించి నీల్ ఆర్మ్‌స్ట్రాంగ్‌లా అరగంట తర్వాత ఓ రైల్వే కానిస్టేబుల్ తాపీగా వచ్చి కుర్రాడి పరిస్థితిని చూశాడు.

అలవాటైన దృశ్యం కావడం వల్లనేమో స్పందన లేని ప్రశాంతత.

అధికారిక లాంఛనాలన్నీ ఎంతో సకద్బం దీగా 'కొంచెం' ఆలస్యమైనా పూర్తిచేశాడు. స్ట్రెచర్ తెప్పించి స్టేషన్ దగ్గరే వున్న రైల్వే హాస్పిటల్‌కు పంపాడా కుర్రాడ్ని.

అప్పటికి ప్రమాదం జరిగి గంటా పది నిమిషాలు.

* * *

"వెధవ కాలింగ్ బెల్... అసలు దీన్ని ఎవడు కనిపెట్టాడో గానీ కాల్చిపారెయ్యాలి" నిద్రాభంగం కావడంతో విసుగ్గా లేచి చిరాగ్గా బయటకొచ్చాడు రైల్వే ఆసుపత్రిలో రాత్రివేళ విధి నిర్వర్తించే వాచ్‌మెన్.

గేట్ లోపలివైపు వేసివున్న తాళం తీయకుం డానే అవతలివైపు స్ట్రెచర్‌పై వున్న గొట్టాం పరిస్థితి చూశాడు.

'కష్టం. బతకడు. గవర్నమెంటాసుప త్రికి తీసుకెళ్లండి. ఈడ డాక్టరు కూడా లేడు" ఓ గొప్ప సలహాని ఆవలిస్తూ వాళ్ల ముఖాన పారేసి తాపీగా వెనక్కు వెళ్ళి లైట్ ఆర్పి పడుకున్నాడు.

అప్పటికి కాలు తెగి గంటన్నర.

* * *

'గవర్నమెంట్ ఆస్పత్రి దాకా అయితే మేం స్ట్రెచర్ మోయలేం. రిక్షా కట్టించుకు వెళ్లండి' పోర్టర్లు స్ట్రెచర్‌ను రోడ్‌పై పెట్టి చేతులెత్తేశారు. రిక్షా వాళ్ళెవరూ చాలా సేపు ముందుకు రాలేదు.

మాటలు పెగలని 'గొట్టాంగాడు' నీర సంగా కన్నీళ్లతో దణ్ణం పెట్టి 'నన్ను బతికిం చండీ' అన్నట్టు దీనంగా చూసిన చూపు ఓ ముసలి రిక్షావాడ్ని కదిలించింది. కుర్రాడ్ని ఎక్కించుకుని ముసలి రిక్షా మూలుగుతూ కదిలింది.

రిక్షాతో బాటు స్టేషన్లో చిరుతిళ్ళమ్మే నలుగురైదుగురు కుర్రాళ్ళు, ప్రయాణాన్ని క్యాన్సిల్ చేసుకుని 'గొట్టాం' వెంట బయ లుదేరిన ఓ యువకుడూ.

ప్రమాదం జరిగి అప్పటికి గంటా నలభై నిమిషాలు.

* * *

నెత్తుటి రిక్షా ఎట్టకేలకు ఆస్పత్రికి చేరింది. కొద్దిగా మాత్రమే తెరుచుకున్న గొట్టాంగాడి కళ్లలో బ్రతుకుమీద ఏదో ఆశ. కుర్రాడ్ని క్యాజు వాలిటీకి చేర్చి వాచ్‌మెన్‌ను నిద్ర లేపారు. అతి కష్టంమీద నిద్రలేచిన వాచ్‌మెన్ మహా కష్టం మీద డ్యూటీ నర్సును లేపాడు. విసుగూ, చిరాకూ, అసహనం టన్నులకొద్దీ మొహంలో నింపుకున్న నర్సమ్మ బద్ధకంగా గదిలోంచి బయటికొచ్చింది. కుర్రాడి పరిస్థితి చూసి ఎంతో మామూలుగా "ఇప్పటిదాకా ఎక్కడ గాడిదలు కాశారు. చచ్చేముందు పట్టుకొస్తారు" తిట్టేసింది. పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇవ్వలేదన్న విషయం తెలుసుకుని మరింత విసుక్కుంది. బోలెడంత కష్టపడి డ్యూటీ డాక్టర్‌ను నిద్ర లేపింది. గొట్టాం పరిస్థితి చూశాడు.

"బ్లడ్ కావాలి. మా దగ్గర బ్లడ్ బ్యాంక్ లేదు. మీ ఎవరి దగ్గరైనా బ్లడ్ వుందా?" రిక్షాతో వచ్చిన నలుగురు బక్కవాళ్ళను అడిగాడు డాక్టర్.

డాక్టర్ జోక్‌కు నర్స్ పగలబడి నవ్వింది. ఎల్.కె.జి. చదివేవాడైనా ఎంతో తేలిగ్గా వాళ్ళకెన్ని ఎముకలున్నాయో అరనిమిషంలో లెక్కించి చెప్పగలడు.

వాళ్ళ దగ్గర నెత్తురు లేదు... డాక్టర్ లాంటి వాళ్ళ వద్ద లేని చీమూ, నెత్తురు తప్ప.

ప్రమాదం జరిగి అప్పటికి రెండు గంటల ఇరవై నిమిషాలు.

పేషెంట్ వివరాలు తీసుకుని పోలీస్ స్టేషన్‌కు పంపాడు డాక్టర్. యువకుడి బ్లడ్ గ్రూప్ 'గొట్టాం'కు సరిపోలేదు.

ఆస్పత్రిలో సిబ్బందీ జీతాలూ తప్ప బ్లడ్ బ్యాంక్ గానీ, ఎక్స్‌రే ప్లాంట్ గానీ, అత్యవసర కేసు లొస్తే అవసరమైన ఎక్విప్‌మెంట్ గానీ ఏవీ లేవు. ఎందుకంటే అది 'ధర్మాసుపత్రి'.

గొట్టాం కళ్ళల్లో నిరాశ. కళ్ళముందు అమ్మ. ప్రమాదం జరిగి మూడు గంటలు కావస్తోంది. డిఎస్పీగారు గాఢ నిద్రలోనూ, సి.ఐ. గారు ఫ్రెండ్ మ్యారేజిలోనూ, ఎస్.ఐ.గారు ఫ్యామిలితో సెకండ్ షో సినిమా హాల్లోనూ, హెడ్ కానిస్టేబుల్‌గారు ఉమెన్ కానిస్టేబిల్ ఇంట్లో కష్టసుఖాల విచా రణలోనూ బిజీగా వుండడంతో స్టేషనల్లో వున్న ఒకే ఒక కానిస్టేబుల్ అన్నీ సర్దుకుని 'కొద్ది' ఆలస్యంగా ఆస్పత్రికి చేరాడు. లాంఛనాలు పూర్తిచేసి గొట్టాన్ని సమీప జిల్లా కేంద్రంలోని ప్రభుత్వ ఆసుపత్రికి తర లించేందుకు అంగీకరించాడు.

ఆస్పత్రిలో అంబులెన్స్ లేదు. టాక్సీ మాట్లాడాలి. అందరూ దరిద్ర నారాయ ణులే. ఆస్పత్రి గేట్ ముందు రిక్షాలో 'గొట్టాండాడు'.

అప్పటికి నాలుగ్గంటల పది నిమిషాలు ప్రమాదం జరిగింది,

* * *

తన జేబులో వున్న డబ్బుతో బాటు, వాచ్, ఉంగరం కూడా ఆస్పత్రి వాచ్‌మెన్ దగ్గర కుదువబెట్టి, ఆ డబ్బుతో టాక్సీ తెచ్చేందుకు పరిగెత్తాడా యువకుడు. అర గంటలో టాక్సీ వచ్చింది.

* * *

పిచ్చివెధవ... పైకి రాని 'అమ్మా' అన్న మాటను గుండెలోతుల్లో ప్రతిధ్వనించేలా అరచి... అరచీ అలిసిపోయిన గొట్టాం చచ్చిపోయాడు.

ఆ విషయాన్ని ధృవీకరించుకున్న కాని స్టేబిల్ పోస్ట్‌మార్టం ఏర్పాట్లుచేసి అప్పటికి పావుగంట క్రితమే స్టేషన్‌కు వెళ్లి పోయాడు. యువకుడు అవాక్కయ్యాడు.

"థాంక్ గాడ్... ఈ దారుణం మొత్తాన్ని నేను చూడలేదు... అదృష్ట వంతుడ్ని" అనుకున్న బాలభానుడు తూరుపు తీరంలో మెల్లగా ఉదయిస్తున్నాడు.

గొట్టాం చచ్చిపోయాడు కాబట్టే ప్రమా దం జరిగి ఎంతసేపైందన్న లెక్క అనవసరం.

* * *

సి.ఐ. చిదంబరం. ఎస్సై పానకాలరావు తల విదిలించుకున్నారు. గత రాత్రి జరిగిన సంఘటననూ, ఇప్పుడు ఆస్పత్రిలో సభలో వేదికపై నించీ హోం మినిస్టర్ చెప్పిన విషయాన్నీ విని వాళ్ళిద్దరికీ మతులు గతి తప్పాయి.

* * *

మూణ్ణెల్ల క్రితం తప్పిపోయిన తన కుమారుడి గురించీ, ఆ తర్వాత వాడి తల్లి పడిన బాధ గురించీ, మాతృత్వం గురించీ సెంటిమెంటల్‌గా ఉపన్యాసాన్ని గుప్పించి ప్రజల సానుభూతినీ పొంద గలిగాడు హోంమినిస్టర్. సమస్యలతో దాడి చెద్దామని ఆగ్రహంతో వచ్చిన జనాన్ని తన కన్నీటి కథతో చల్లార్చాడు.

"ఏం మిస్టర్ ఎస్పీ! జనాన్ని ఎలా చల్ల బరచాను" అని వెనక్కువాలి చిన్నగా ఎస్.పి.ని అడిగాడు మంత్రి.

"మార్వలెస్ సర్... రియల్లీ యు ఆర్ ఎ గ్రేట్ పొలిటీషియన్. కాని... మీ బాబు నిజంగానే..." సందేహంగా అడిగాడు ఎస్.పి.

"వాడు తప్పి పోయింది నిజమేనయ్యా. ఇలా పారిపోవడం తిరిగి రావడం వాడికల వాటే. రేపోమాపో వస్తాడ్లే అని ఎదురు చూస్తున్నాం" ఇప్పుడు మాత్రం మంత్రి గారి కళ్ళల్లో ఎక్కడో ఓ నీటి పొర.

ఇంతలో డి.ఎస్.పి. వచ్చి కంగారుగా ఎస్.పి. చెవుల్లో ఏదో చెప్పాడు. ఎస్.పి. దాన్ని మంత్రిగారి చెవుల్లో పారేశాడు.

"ఎవరో పిల్ల నా కొడుకు రాత్రి చచ్చాట్ట. అందుకు పోలీస్, ప్రభుత్వ శాఖల నిర్లక్ష్యం కారణ మంటూ, ఎవడో ఓ గన్నాయ్ గాడు ఓ వంద మందిని పోగు చేసి బైట హడావిడి చేస్తున్నాడు. మిమ్మల్ని ఘెరావ్ చేస్తారట. ఛార్జ్ చేయమంటారా?"

"నో... నో... తొందరపడొద్దు. అదే మీకూ మాకూ తేడా. చూడు పరిస్థితిని ఎలా మళ్లిస్తానో" విశేష రాజకీయానుభవగత ఆత్మ విశ్వాసంతో మంత్రి సభ మధ్యలోనే లేచి ఆవేదన అభినయిస్తూ గేట్ దగ్గరికి చేరుకున్నారు. జనం అంతా ఆయన వెంట.

* * *

"ప్రియమైన ప్రజలారా... ఈ కుర్ర వాడు వైద్య సహాయం ఆలస్యమై గత రాత్రి చనిపోయిన సంఘటన నా హృదయాన్ని కలచి వేసింది. ఇది దారుణం. క్షమించ రాని నేరం. దీనిపై న్యాయ విచారణ చేయిస్తాను."

(చప్పట్లు)

"ఈ మృత దేహం దహన ఖర్చులు నేను స్వంతంగా నా జేబులో నించి ఇస్తాను."

(మళ్ళీ చప్పట్లు)

"అంతే కాదు. ఈ పిల్లవాడి తల్లిదండ్రు లెవరో తెలిస్తే వాళ్ళకు ప్రభుత్వం తరపున ఆర్థిక సహాయం చేస్తాను." రోడ్డునే వేదికగా మార్చిన మంత్రిగారి ప్రసంగం విని జనం చప్పట్లు మార్మోగాయి.

విజయగర్వంతో ఎస్.పి. కళ్ళల్లోకి చూశాడు హోం మినిస్టర్.

'హేట్సాఫ్ సర్' కళ్ళతోనే ఎస్.పి. ప్రశంస.

మృతదేహానికి శ్రద్ధాంజలి ఘటిం చేందుకు మంత్రిగారి ఆదేశం మేరకు పూలు అప్పటికప్పుడే అక్కడికి చేరుకున్నాయి.

"చిన్న వయస్సులోనే తనువు చాలించిన రేపటి పౌరుడి కిదేనా కన్నీటి నివాళి."

మంత్రిగారి పదాల గారడీకి మరోసారి చప్పట్లు. శవం ముఖం మీద గుడ్డ ఎవరో తొలగించారు.

మంత్రిగారు కుప్ప కూలారు.

భోరుమన్నాడు. శవం మీద పడి గుండెల విసేలా ఏడుస్తున్నాడు. ఎంత మంది పట్టి ఆపినా ఆగడం లేదు. పోస్ట్ మార్టం వల్ల వళ్ళంతా కుట్లేసిన ఆ మాంసం ముద్దను ఒళ్ళో పెట్టుకుని... మట్టిలో... మురుకు కాల్వ ప్రక్కన కూర్చుని వర్ణింప నలవి కాని రీతిలో ఏడుస్తున్నాడు.

"కొంచెం ఓవర్ ఏక్షనేమో... జనం నమ్మరు... ఇక చాలు లేవండి" చెవిలో సలహా చెప్పిన ఎస్.పి. దవడ పేలిపోయింది.

"అరేయ్! దొంగ నా కొడకల్లారా... వీడు నిజంగా నా కొడుకేరా... మూణ్ణెల్ల క్రితం తప్పిపోయిన నా బంగారు కొండ... నా వరాల మూట వీడేరా..." చేతులుతలకేసి బాదుకుంటూ భోరుభోరున ఏడుస్తున్నాడు మంత్రి.

గత రాత్రి గొట్టాం గాడ్ని తన రిక్షాలో ఎక్కించుకుని ఆస్పత్రికి లాక్కొచ్చిన ముసలి రిక్షావాడు బోసి నోటితో 'అదోలా' నవ్వు తున్నాడు.

(సమాప్తం)

ఎ.వి.సుబ్రహ్మణ్యం